

ΕΤΟΣ 52ον

19 Δεκεμβρίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 51 (2690)

Ο ΘΕΟΣ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

«Αύτός γάρ σώσει τὸν πλαόν αὐτοῦ»

Τά Χριστούγεννα, τά όποια καί φέτος θά έορτάσουμε, δίδουν σέ δόλους μας τή μοναδική εύκαιρία νά άναβαπτίσουμε τήν ύπαρξή μας στό μυστήριο τοῦ Θεοῦ, χωρίς τό όποιο δέν μπορεῖ νά φωτισθεῖ καί νά προσεγγισθεῖ τό μυστήριο τοῦ άνθρωπου.

Δέν μπορεῖ κανέις νά προσεγγίσει τήν έορτή τῶν Χριστουγέννων ἀν δέν ἀληθάξει νοῦ, ἀν δέν παύσει νά βλέπει τά πράγματα ἀπό τή στενή καί πτωχή προοπτική τοῦ ἀρρωστημένου ἀπό τόν ἐγωισμό άνθρωπου γιά νά τά δεῖ μέσα στήν ἅπειρη προοπτική τοῦ Θεοῦ.

“Ο, τι ὅμως συντελεῖται στή Βηθλεέμ δέν εἶναι μιά ρομαντική ιστορία συμβολικοῦ περιεχομένου, ίκανή γιά νά τρέφει τή φαντασία τῶν μικρῶν παιδιῶν, ἀλλά ἔνα πραγματικό καί ιστορικό γεγονός. Τό Βρέφος τῆς Βηθλεέμ εἶναι ό “Ανθρωπος τῆς ὄδύνων, κατά τήν ἔκφραση τοῦ Προφήτου. Γιά πρώτη φορά στήν ιστορική πορεία τοῦ άνθρωπου ἀποκαλύπτεται μέσα στό σπήλαιο τό μυστήριο τοῦ Σαρκωμένου Θεοῦ, ως μυστήριο ἀγάπης, ἐλευθερίας καί ἀνακαινίσεως, μυστήριο πατρικῆς ἀγάπης πού προσφέρεται στόν ἀνθρωπο ποίκιοθελῶς. «Ιδού, ἡ Παρθένος θά γεννήσην υἱό καί θά Τόν ὄνομάσουν Ἐμμανουὴλ, πού σημαίνει, ό Θεός εἶναι μαζί μας» (Ματθ. 1, 23).

Τά σωτήρια τοῦ κόσμου

‘Η έορτή τῶν Χριστουγέννων, πού ἀποτελεῖ ὡς γεγονός «σεισμόν γῆς», κατά τή χαρακτηριστική ἔκφραση τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, εἶναι τό κεντρικό μυστήριο δόλης τῆς Θείας Οἰκονομίας. “Ετσι ἔξηγεῖται, γιατί τά Χριστούγεννα έορτάζονται καί πανηγυρίζονται σάν «τά σωτήρια τοῦ κόσμου, ἡ γενέθλιος ἡμέρα τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ κοινή έορτή πάσσος τῆς κτίσεως» (Μ. Βασίλειος). Ἐπειδή, ό «ἐπιδομήσας Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐκένωσεν ἑαυτόν, ἵνα τῷ κενώματι αύτοῦ πληρωθῇ ὁ κόσμος». Ο Θεός γίνεται τέλειος καί ἀληθινός ἀνθρωπος, «ἀνθρωπος ἐν πληγῇ», «ἐν δούλῳ μορφῇ», χωρίς νά παύσει νά εἶναι τέλειος καί ἀληθινός Θεός, γιά νά κάνει τόν ἀνθρωπο πλήρη καί τέλειο υἱό τοῦ Θεοῦ καί Θεό κατά χάριν.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. α' 1-25)

«Ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν»

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαυΐδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲξ καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲξ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρῶμ· Ἐσρῶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄροάμ· Ἄροάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασών· Ναασών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών· Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοός ἐκ τῆς Ραχάρ· Βοός δὲ ἐγέννησε τὸν Ὥβηδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ὥβηδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαῖ· Ἰεσσαῖ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυΐδ τὸν βασιλέα. Δαυΐδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου· Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ. Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὁξίαν· Ὁξίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν· Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικείας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικείαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθίηλ· Σαλαθίηλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ· Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἣς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυΐδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ Δαυΐδ ἕως τῆς μετοικείας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ τῆς μετοικείας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἀγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὁν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβούληθε λάθος ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἴδού, Ἀγγελος Κυρίου κατ’ ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων Ἰωσήφ, νίδις Δαυΐδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναικά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἔστιν ἀγίου. Τέξεται δὲ νίόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν· Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ὅρθεν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδού, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὑπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἀγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναικαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἔως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Μετάφραση της Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Βιβλίον τῆς ἰστορίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ νίοῦ τοῦ Δαυΐδ, τοῦ νίοῦ τοῦ Ἀβραάμ. Οἱ Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, ὁ Ἰσαάκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφούς του, ὁ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν Φαρές καὶ τὸν Ζαρά ἀπό τὴν Θάμαρ, ὁ Φαρές ἐγέννησε τὸν Ἔσρωμ, ὁ Ἔσρωμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ, ὁ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάρ, ὁ Ἀμιναδάρ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, ὁ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμών, ὁ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοός ἀπό τὴν Ραχάβ, ὁ Βοός ἐγέννησε τὸν Ὡρήδ ἀπό τὴν Ρούθ, ὁ Ὡρήδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, ὁ Ἰεσσαί ἐγέννησε τὸν Δαυΐδ τὸν βασιλέα. Οἱ Δαυΐδ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἀπό τὴν σύζυγον τοῦ Οὐρία, ὁ Σολομὼν ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ, ὁ Ροβοάμ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά, ὁ Ἀβιά ἐγέννησε τὸν Ἀσά, ὁ Ἀσά ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ, ὁ Ἰωσαφάτ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ, ὁ Ἰωράμ ἐγέννησε τὸν Ὁξίαν, ὁ Ὁξίας ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ, ὁ Ἰωάθαμ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ, ὁ Ἀχαζ ἐγέννησε τὸν Ἐξεκίαν, ὁ Ἐξεκίας ἐγέννησε τὸν Μανασσῆν, ὁ Μανασσῆς ἐγέννησε τὸν Ἀμών, ὁ Ἀμών ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν, ὁ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν Ἱεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς του κατά τὴν ἐποχήν τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Μετά δέ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα ὁ Ἱεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθίηλ, ὁ Σαλαθίηλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ, ὁ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ, ὁ Ἀβιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ, ὁ Ἐλιακείμ ἐγέννησε τὸν Ἀξώδ, ὁ Ἀξώδ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, ὁ Σαδώκ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ, ὁ Ἀχείμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ, ὁ Ἐλιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ, ὁ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Ματθάν, ὁ Ματθάν ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἀπό τὴν ὥσπειαν ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὥσπειας λέγεται Χριστός. «Ολαὶ λοιπόν αἱ γενεαὶ ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ μέχρι τοῦ Δαυΐδ εἶναι γενεαὶ δεκατέσσερις καὶ ἀπὸ τοῦ Δαυΐδ μέχρι τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τὴν Βαβυλῶνα εἶναι γενεαὶ δεκατέσσερις καὶ ἀπό τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τὴν Βαβυλῶνα μέχρι τοῦ Χριστοῦ εἶναι γενεαὶ δεκατέσσερις. Τοῦ δέ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις ἔγινε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον. Ἀφοῦ ἡ μητέρα του Μαρία ἀρραβωνιάσθηκε μὲ τὸν Ἰωσήφ, ἔμεινε ἔγκυος ἐκ Πνεύματος Ἄγιου πρὸιν νά συνευρεθοῦν. Οἱ ἄνδρας τῆς, ὁ Ἰωσήφ, ἐπειδή ἵτο δίκαιος καὶ δέν ἦθελε νά τὴν ἐκθέσῃ, ἐσκέφθηκε νά τὴν διώξῃ κρυψά. Καί ἐνῷ ἔτσι ἐσκέπτετο, ἄγγελος τοῦ Κυρίου τοῦ παρουσιάσθηκε εἰς τὸ ὅνειρόν του καὶ τοῦ εἶπε, «Ἴωσήφ, νιέ τοῦ Δαυΐδ, μή φοβηθῇς νά πάρῃς μαζί σου τὴν Μαριάμ, τὴν γυναῖκά σου, διότι ἐκεῖνο πού ἐγεννήθηκε μέσα της προέρχεται ἀπό Πνεῦμα Ἄγιον. Θά γεννήσῃ δέ νίόν, τὸν ὥσπειαν θά ὀνομάσῃς Ἰησοῦν, διότι αὐτὸς θά σώσῃ τὸν λαόν του ἀπό τὰς ἀμαρτίας του». Ὁλα αὐτά ἔγιναν διά νά ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὥσπειαν ἐλέχθῃ ἀπό τὸν Κύριον διά τοῦ προφήτου, Ἰδού ἡ παρθένος θά συλλάβῃ καὶ θά γεννήσῃ νίόν καὶ θά τὸν ὀνομάσουν Ἐμμανουὴλ, τὸ ὥσπειαν μεταφραζόμενον σημαίνει, Μαζί μας εἶναι ὁ Θεός. Ὁταν ὁ Ἰωσήφ ἐξύπνησε, ἔκανε ὅπως τὸν διέταξε ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, ἐπῆρε δηλαδή τὴν γυναῖκά του μαζί του· καὶ δέν εἶχε καμμίαν σχέσιν μαζί της μέχρις ὅτου ἐγέννησε τὸν νίόν της τὸν πρωτότοκον καὶ τὸν ὠνόμασεν Ἰησοῦν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλληα,
Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

19 Δεκεμβρίου 2004: ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Τῶν ἀπ' αἰώνος Θεῷ εὐαρεστοσάντων ἀπό Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ιωσῆφ, τοῦ μνήτορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τοῦ προφήτου Δανιήλ καὶ τῶν ἀγίων τριῶν παίδων, Βονιφατίου († 290).
‘Hxos: δ’ – Εωθινόν: Ζ’ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια’ 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α’ 1-25.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ: 26 Δεκεμβρίου, Μετά τίν Χριστοῦ Γέννησην.

Ἀπόστολος: Γαλ. α’ 11-19 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β’ 13-23.

Χριστός καί ἄνθρωπος

Σίτις ἡμέρες μας, πολλοί ἄγωνίζονται γιά τίν αὐτονομία καί τίν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου ἀνεξάρτητα ἀπό τό Θεάνθρωπο Χριστό. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως χωρίς Χριστό, ἀρνεῖται οὐσιαστικά τόν ἑαυτό του καί ἐρημώνει τίν ὑπαρξή του ἀπό τίν αὐθεντική ἀνθρωπότητά του, βλάπτει καίρια καί ζημιώνει τόν ἑαυτό του, πάσχει καί ὑποδουλώνεται τραγικά στήν ἀμαρτία, τή φθορά καί τό θάνατο, σίτις ἀπέλπιδες καταστάσεις καί τό μπδενισμό.

Σέ πίγες ἡμέρες, πού θά ἔορτάσουμε τό μεγαλύτερο γεγονός ὅλων τῶν ἐποχῶν καί ὅλων τῶν αἰώνων, τίν κατά σάρκα Γέννησην τοῦ Χριστοῦ μας, τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὑπακούοντας στό λόγο Του καί τό παράδειγμά Του,

- ἂς συμφίλιωθοῦμε μέ τό Θεό,
- ἂς ἀπειλεύθερώσουμε τό μιαλό μας ἀπό τή δουλεία σέ μιά διδασκαλία πού ἀγνοεῖ τό Θεό ὡς τέλειο Θεό καί τέλειο ἄνθρωπο,
- ἂς μάθουμε ὅτι γνωρίζουμε τό Θεό καὶ λιεργώντας μιά σχέση καί ὅχι κατανόωντας ἔνα νόημα,
- ἂς ξαναζήσουμε τίν προτεραιότητα τῆς ζωῆς καί ὅχι τῆς ἐπιβίωσης,
- ἂς σπάσουμε τόν κλοιό τῆς φιλαυτίας μας,
- ἂς ἀνακαλύψουμε μέσα στό σκοτάδι τοῦ ἑαυτοῦ μας τό πρόσωπο τοῦ συνανθρώπου μας καί ἂς τό ψυλαφίσουμε μέ κατανόση καί συμπάθεια. Καί τίσ ὥρες τῆς ἀδυναμίας μας ἂς μήν ξεννᾶμε νά παίρνουμε μαζί μας τό Χριστό, τίν πηγή τῆς ζωῆς, τίν ἴδια τή Ζωή, τή Χαρά καί τίν Ἐλπίδα μας.

† Ο Φ. Α.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν ‘Ι. Ναό Ἀγίας Ειρήνης (δδ. Αἰόλου)’ Αθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ‘Ἐσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὄμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν ‘Ι. Προσκυνηματικό Ναό Ἀγίας Βαρβάρας στόν ὅμώνυμο Δῆμο’ Αττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἀγίας καί ὄμιλετ ἔνας ἀπό τούς ‘Ἐφημερίους τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὄρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς ‘Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος’, Ιασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τῶν ἰερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς ‘Ἀποστολικῆς Διακονίας’.

‘Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ ὅλο τόν κόσμο μέσω’ Ιντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>